

[Ivar Nørgaard]

de jo travlt den dag, så det kan være, at han ikke havde mulighed for at se på redaktionens slutning, selv om hans økonomiminister selvfølgelig havde forelagt ham det eller burde have forelagt ham det, før det blev offentliggjort.

Af den økonomiske oversigt fremgår det med al tydelighed, at man venter, at der i resten af året sker en afdæmpning af den kraftige vækst i byggeriet, og man siger ordret:

»For det private boligbyggeri har påbegyndelsen allerede været vigende i årets første halvdel i sammenligning med det høje niveau i slutningen af 1985. Det ventes, at der også i resten af 1986 bliver tale om en vis reduktion af påbegyndelserne af privat boligbyggeri...«.

Og senere siges det endnu tydeligere i det samme kapitel:

»Som anført har påbegyndelserne af nyt boligbyggeri imidlertid allerede gennem 1986 vist en vigende tendens, og efter alt at dømme toppede aktiviteten ved boligbyggeri i sommermånederne. Årsagerne til opbremsningen kan tænkeligtvis være den fremtidige begrænsning af rentefradragsretten i kraft af skattereformen og temmelig sikkert den siden foråret skete opgang i renteniveauet.«.

Nu har statsministeren altså økonomiministerens egne eksperterets udsagn om, at det var på et falsk, et forkert, et fejlagtigt grundlag, regeringen gennemførte stoppet for anlægsvirksomhed. Der er ikke mere tale om ophedning og overophedning i boligbyggeriet og ej heller i byggeriet som sådant.

Det fremgår endvidere af, at man i samme kapitel slutter med at påpege, at der for 1987 kan forventes en stigning i arbejdsløsheden på mellem 15.000 og 20.000, hovedsagelig som følge af en afdæmpning i byggeriet. Jeg mener derfor, at statsministeren nu ikke bør fremture. Nu har han muligheden for at erkende, at det var et fejlagtigt grundlag, der førte til dette drastiske skridt, så nu kan statsministeren roligt stemme for Socialdemokratiets dagsorden, som jo går ind for, at man nu ophæver dette på fejlagtigt grundlag tagne skridt.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Når jeg beder om ordet på nuværende tidspunkt, er det i og for sig kun for at svare på en meget direkte henvendelse fra hr. Ole Henriksen til mig vedrørende SFs holdning i OD-spørgsmålet.

Jeg synes, det var en interessant tale, hr. Ole Henriksen holdt, og jeg kan bekræfte det, som hr. Ole Henriksen også ved: at vi er altid villige til at snakke både med Socialdemokratiet og med SF om det videre forløb, om mulighederne for at komme nærmere en OD-løsning.

Jeg kan også bekræfte, at den udlægning, hr. Ole Henriksen kom med af, hvordan det radikale forslag skulle forstås, var rigtig, men sådan har den faktisk været, lige siden forslaget kom for dagens lys; der er ikke sket nogen ændringer på det punkt.

Det, som jeg synes var interessant, var den bevægelse, som jeg nu forstår der er hos SF med hensyn til at ville snakke med Det Radikale Venstre, for sidste gang jeg havde lejlighed til at diskutere dette spørgsmål med SFs formand, var der en anden tone. Da mente man fra SFs side ikke, at der kunne laves nogen løsning med Det Radikale Venstre. Jeg havde understreget, at jeg ikke troede, at den holdning deltes af hele SFs gruppe, og det er jeg glad for nu at have fået bekræftet.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Jeg vil gerne sige i anledning af det, som min partifælle hr. Ivar Nørgaard sagde, at jeg tror ikke, svaret er så vanskeligt at finde. Svaret på, hvorfor man har lavet dette bygge- og anlægsstop, er, så vidt jeg kan se, ganske enkelt, at regeringen ønsker en begrundelse, uanset hvor tyndbenet den er, for at rende fra sin aftale med kommuner og amtskommuner om anlægsinvesteringerne i 1987. Det er det, man vil. Man vil have en anden aftale, man vil have en yderligere nedskæring, og hvis ikke det skulle være rigtigt, var det rart med et dementi herfra. Men jeg kan godt sige til folketingsalen, at det kommer ikke, for det er sandheden.

Camre (S):

Jeg vil gerne med udgangspunkt i statsministerens åbningsstale bede statsministeren om at give os en lidt nærmere forklaring på de tal for antallet af nye job, som var indeholdt